

hvorledes Gudenaadalen i Fremtiden paa den billigste og hensigtsmæssigste Maade kan forenes med Jernbaneanlægget. Dette er Grunden til, at jeg har troet, at man skulde stille det som det tredje Alternativ, at man istedetfor at benytte en Sidebane, forsaavidt den endelige Beslutning blev den, at man gik fra Fredericia over Veile til Horsens og Aarhus, kunde for at gaae til Gudenaadalen vælge et Canalnæg og en kortere Sidebane. Ved at stille dette Endringsforslag har jeg ikke troet, at noget Medlem kunde betvivle, at Spørgsmaalet om den Længdebane, hvorom der her er Tale, i den nærmeste Fremtid — allerede i den næste Rigsdag — vilde blive afgjort, det er et Spørgsmaal, som i Principet allerede vil være afgjort ved Vedtagelsen af de øvrige Forslag, som her foreligge, og der hører en Mistænksomhed, som jeg ikke havde troet var mulig blandt os, for virkelig at troe, at man ganske skulde opgive denne Bane, fordi man vilde have den nøiere undersøgt, medens vi vedtog de øvrige Forslag, med Hensyn til hvilke Undersøgelserne ere fuldstændige, og hvor Linierne ere uagtig beregnede og opgivne, uden at der kan være Tale om andre Linier. Jeg har ogsaa troet, at man ved et saadant Forslag vilde møde komme en Deel af de Medlemmer, som ialtfald ikke paa Sagens nærværende Standpunkt absolut vilde erklære sig for den østlige Linie; hele det Spørgsmaal, om man skal gaae fra den fiesvigiske Grændse eller fra Fredericia over Veile, vil staae aabent, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om Linien igjennem Gudenaadalen. I Forbindelse med dette Forslag staaer Spørgsmaalet om Summen, men forsaavidt jeg har forstaaet, foreligger det nu ikke til Forhandling; jeg skal derfor for Diebliffet indskrænke mig hertil.

Jessen: Jeg beklager, at jeg ved denne Sags 3die Behandling er bragt i den Nødvendighed at maatte understøtte det Endringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage), jeg beklager det, fordi det er et Vidnesbyrd om, at den Strid, som har været saalænge om Baneretningen, ikke er bragt synderlig nærmere til Afslutning, end Tilfældet var, da vi i forrige Sessjon til 3die Behandling forhandlede

Jernbaneloven. Dengang var der den samme mangfoldige Uenighed som idag om, hvilken Vej man skal vælge fra den fiesvigiske Grændse til Tverbanen. Den Linieretning, som den forrige Regjering efter de foreløbige Underhandlinger med vedkommende Entrepreneur havde tænkt sig skulde komme til Udførelse, og som den nuværende Regjering i forrige Sessjon ogsaa i det Hele anbefalede, var en Linie, som skulde gaae fra den fiesvigiske Grændse over Vandrup, Randbøl, Sellinge til Horsens, derfra ind i Gudenaadalen, Vest forbi Møssø, forbi Rye Mølle og derfra støde sammen med Tverbanen; denne Linie afviger i det Væsentlige kun deri fra den Linie, som nu er vedtaget ved 2den Behandling, at den directe tager Horsens med. Den forrige Regjerings Tanke var navnlig den, at man vilde stræbe efter at anlægge Banen saa billigt som muligt, at man derfor, hvor der ikke var nogen synderlig Trafik at vente, skulde gaae den korteste Vej, medens man paa den anden Side stræbte efter at staae Banen saa megen Trafik som muligt ved at bringe det Opland i den nordligere Deel, som kunde have nogen Betydning, i Forbindelse med de to Rysstæder Aarhus og Horsens. Hvad nu det Første angaaer, nemlig at anlægge Banen saa billigt som muligt, da skal det erkjendes, at hiin Linie, forsaavidt den gaar over Vandrup, Randbøl, Sellinge, ikke vil have nogen synderlig Trafik, men den har imidlertid den Fordeel, at den bringer hele den nordlige Deel af Jylland i nærmere Forbindelse med den fiesvigiske Bane, idet den vil være omtrent 2 Mil kortere end Osibanen. Naar man paa den anden Side vil anlægge Baner, saaledes at der tages Hensyn til begge Momenter, nemlig den størst mulige Billighed og Sikkeingen af den størst mulige Trafik for Jernbanen, kan jeg ikke forstaae, hvorledes man kan ville gaae Horsens reent forbi; jeg siger dette, ikke blot fordi jeg naturligviis har en særlig Interesse for denne By, men ogsaa, fordi det uafhængigt deraf er min fulde Overbeviisning, at det, naar Spørgsmaalet betragtes aldeles upartist, fra Rentabilitetens Standpunkt, vil være uflogt at lade en By med omtrent 9000 Mennesker ligge uden directe Benyttelse for Banen; det forekommer mig navnlig uflogt,